Obiteljski list

SRPANJ 2022. / BROJ 26. / GODINA XXII / ISSN: 1848-588X

Neizvjesnost budućnosti

Zašto Bog dozvoljava zlo

Priča iz Ukrajine

Prijeko potrebne brige

Sadržaj

04 Neizvjesnost budućnosti
06 Biblijski institut
10 Crkva Isusa Krista Mursko Središće
12 Kristova Crkva Kušlanova
14 Duhovna obnova u Crikvenici
17 Utjecaj na radnom mjestu
18 Kristova Crkva Vukovar
21 Kristova Crkva Varaždin
24 Ice Cool Summer Camp
26 Kristova Crkva Živa nada
29 Svjedočanstvo
30 Kristova Crkva Valjevo
32 Kristova Crkva Karaburma
34 Hrvatska za Krista
36 Vijesti
38 Kutak za mlade
39 Kutak za djecu

Imate neko svjedočanstvo o Božjem djelovanju u svom životu? Pišete kršćansku poeziju ili prozu? Slobodno nam se javite. *Uredništvo ima pravo skratiti, doraditi i urediti tekst.*

Impressum

Nakladnik: Hrvatska za Krista, Ulica braće Krajanski 14, 42000 Varaždin
Glavni urednik: Mladen Dominić
Izvršna urednica: Hana Dominić
Grafička urednica: Rahela Dominić
Lektura: Nataša Sulić
Fotografije: Arhiva OL
Tekstovi: Arhiva OL
Adresa uredništva: Ulica braće Krajanski 14, 42000 Varaždin
E-mail adresa: obiteljskilist@gmail.com
Tisak: Letis tiskara
ISSN: 1848-588X
Obiteljski list **besplatan** je tromjesečnik

Riječ urednika

Korona diljem svijeta, potresi u Hrvatskoj, rat u Ukrajini, ruski dron u Zagrebu. Ako ovako gledamo, zaista je budućnost neizvjesna. Što nas još može zahvatiti? Kakve nas još pošasti mogu zadesiti? Strah od trećeg svjetskog rata je tu... Stručnjaci kažu da ima toliko nuklearnih bombi da bismo mogli uništiti čitav svijet nekoliko puta. Je li doista kraj svijeta blizu? U Bibliji nas Isus upozorava na ovakve znakove vremena:

„A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se. Doista treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak. Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; bit će gladi i potresa po raznim mjestima. Ali sve je to samo početak porođajnih muka.” (Mt 24:6-8) Isus kaže da se još uvijek ne uznemirujemo jer se prije kraja svijeta evanđelje mora propovijedati svim narodima. Još uvijek ima plemena u Africi i Amazoni koja nisu čula za evanđelje. Također, Isus kaže da će se na kraju vremena mnogi predstavljati kao On – Mesija te da će to biti taj konačni znak. Zato nas Isus upozorava da budemo budni i spremni za susret s Njim – kada umremo ili kada Isus dođe, kako On kaže, o svom Drugom dolasku s velikom moći i silnom nebeskom vojskom anđela. „Zato budite spremni, jer ne znate u koji dan dolazi vaš Gospodin. I zapamtite ovo: da je vlasnik kuće znao u koje će doba noći doći lopov, ostao bi budan i ne bi dopustio da mu provali u kuću. Zato i vi budite spremni, jer će Sin Čovječji doći kad ga ne očekujete.” (Mt 24:42-44) Dakle, živimo život dostojan čovjeka do našeg susreta s Gospodinom. Tako tvoja i moja budućnost neće biti neizvjesna, već izvjesna i sigurna.

Mladen Dominić

Ovo izdanje Obiteljskog lista podržale su sljedeće Kristove Crkve: KC Amruševa, KCB Gajeva, KC Kušlanova, KC Varaždin, BC Mursko Središće, Hristova Crkva Karaburma - Beograd, Hrvatska za Krista, Dolina blagoslova, KC Vukovar, KC Rijeka, KC Valjevo, KC Živa nada

Neizvjesnost budućnosti

17. konferencija Vijeća Kristovih Crkava

Zadnjih nekoliko godina doista su znakovite i neizvjesne. S jedne strane galopirajući materijalizam, nove tehnologije, mobilne komunikacije, prevlast društvenih mreža, nova osvajanja svemira, znanost koja postaje najsnažnija religija 21. stoljeća, a s druge strane čovjek se još više otuđuje, postaje još usamljeniji, nezadovoljniji i depresivniji. Neki ljudi uživali su u vlastitoj obijesti, individualizam je dosegnuo neslućene razmjere, moje pravo na uštrb drugih, biblijske vrijednosti ismijavaju se više nego ikada, ne poštuju se autoriteti od vrtića, škole pa sve do vlasti, obitelj je u krizi, uloga muža i žene u braku se relativizira, do neslućenih razmjera promovira se rodna ideologija. Svijet u velikom duhovnom vakuum.

U tom ozračju dešava se velika financijska kriza 2008., arapsko proljeće 2010., rat u Siriji 2011. pa onda stvaranje takozvane Islamske države s brojnim svirepim zločinima, a posljedica svega bila je velika izbjeglička kriza, uz to i aneksija Krima 2014. Svijet je bojažljivo bježao od bilo kakvog trajnog rješenja. U stvari, još je više gacao u svojoj obijesti, nemoralu i negiranju tradicionalnih biblijskih vrijednosti. Zatvarale su se i oči i uši pred pomahnitalim zlom. Bila je to umjetna tišina, a duhovni vakuum je i dalje bio tu...

Nakon toga, svijet je pomislio da se sve nekako posložilo samo od sebe. Ali nije! U veljači 2020. godine svijetom se počinje širiti COVID. Virus koji je čitavom svijetu utjerao strah u kosti! Velike sile morale su stati, velike industrije morale su prekinuti proizvodnju, aviokompanije su prestale letjeti, ljudi su obolijevali, mnogi nisu smjeli na posao, a mnogu su ostali i bez posla, obitelji se nisu smjele posjećivati, ljudi u domovima za starije bili su samiji nego ikada prije, bolesni u bolnici bi umirali bez svojih najbližih... Po prvi puta u povijesti – čitav svijet je stao. Strašno! Tada ponovo stupa na scenu znanost i nudi cjepivo u najkraćem mogućem roku. Fantastično, nikada prije znanstvenici nisu tako brzo našli lijek. Farmaceutske tvrtke potpisuju ugovore za cjepivo za enormne iznose. Svi se nadaju da će svijet biti spašen! Zahvaljujući cjepivu mnogi životi se spašavaju. 'Pobijedili smo virus', klicali su mnogi. Ali onda se dešava nešto nevjerojatno. Na površinu su isplivale neke nove religije, novi 'bogovi'.

Znanost postaje 'bog' više nego ikad prije u povijesti i zahtijeva da se i mladi i djeca cijepe koji uopće nisu bila ugroženi. Zašto? Neki naši ugledni znanstvenici upozoravali su da je to zbog drugog 'boga' – 'boga' farmaceutske industrije koja jednom kad je našla lijek za virus, želi dodatno zaraditi. Čak i kad su prije par mjeseci znanstvenici donijeli nove zaključke o virusu i njegovu širenju – neki i dalje ponavljaju stare mantre ne bi li zadovoljili svoje 'bogove'. Mnogi su još u duhovnom vakuumu...

Početkom godine svijet je bio blizu kraja dvogodišnje agonije prožete virusom. Brojke zaraženih drastično su padale. Gospodarstvo se počelo oporavljati, turizam se počeo vraćati na neke stare brojke, a zračni promet je dosegao 80% prometa od prije korone. Svijet, nesvjestan da je duhovni vakuum tu, počinje polako disati punim plućima. Ali u vakuum se ne može disati. Tada se dešava agresija na Ukrajinu. Iako

sati. Tada se dešava agresija na Ukrajinu. Iako je Amerika na temelju svojih obavještajnih izvora na vrijeme upozoravala da Rusija namjerava napasti Ukrajinu, mnogi mediji ismijavali su američku vladu. I ne samo da se u Ukrajini dešava strašni rat, već Rusija prijeti nuklearnim ratom. A neke države i vlade to podržavaju. Kao da će biti pošteđene ako dođe do nuklearnog rata. Kako jadno i kako besmisleno. Stručnjaci kažu da na svijetu ima toliko nuklearnog oružja da svijet možemo uništiti nekoliko puta. Dakle, još jedan stravičan strah zahvaća čitav svijet! A tu je još i strah od inflacije, poskupljenja energenata, poskupljenja hrane, u nekim dijelovima svijeta strah od gladi i sve to u 21. stoljeću. Ukratko, tu je strah od nove ekonomske krize za koju se nitko ne usuđuje prognozirati koliki će joj biti razmjeri. Nova velika neizvjesnost pred svima nama.

Postoji li rješenje? Ako na ovaj način svijet nastavi živjeti, u duhovnom vakuumu, svijet će i dalje biti u neizvjesnosti. Znamo da u vakuumu nema života. Zato ovaj duhovni vakuum treba ispuniti nekom supstancom koja daje život, usmjerenje, smisao. Isus za sebe kaže da je On Put, Istina i Život! Isus je pokazao i dokazao da je gospodar života i smrti, da je kadar ozdraviti bolesne, uskrisiti mrtve, utišati oluju. Dakle, sve ono što duhovni vakuum čini čovjeku – bolest, smrt, neprijateljstva, mržnja, ratovi, razaranja, uništavanje brakova i obitelji, erozija društva, nepoštivanje autoriteta – sve to živa i djelotvorna Riječ Božja može promijeniti. Za to imamo mnoga svjedočanstva. Kad čovjek dopusti da Božji Duh uđe u njega tada se dešavaju predivne stvari – mržnja se pretvara u ljubav, neprijateljstva u prijateljstva, obitelji se obnavljaju, društvo postaje odgovorno, poštuju se autoriteti, molitvom bolesni ozdravljaju, a kad netko umre kao Božje dijete obećanje je da iz smrti prelazi u život i to život vječni.

Kad bi svi ljudi živjeli poruku nade i mira koju nalazimo u Božjoj riječi Bibliji, svijet bi doista bio predivan u punom smislu te riječi. Bez obzira na sve, ako ti živiš po Božjoj riječi i ako samo jedan život okreneš ka Bogu, doista već je to izuzetno velika stvar. Zato hajdemo zajedno sljedeći Krista mijenjati ovaj svijet da svima bude bolje te da se u svemu tome ime Božje proslavi.

Samo tako ćemo imati izvjesnu budućnost!

Mladen Dominić

Biblijski institut Zagreb

Zašto Bog dozvoljava zlo?

Vrlo praktično i vrlo teško pitanje, posebice za one koji se suočavaju sa zlom, nasiljem ili nepravdom. Pokušat ću dati odgovor postavivši dva protupitanja. Prvo pitanje je predstavlja li sve što se događa na ovome svijetu izraz Božje volje? Naime, postoje kršćani koji smatraju da, budući da je Bog sveprisutan i svemoguć, sve što se događa na ovome svijetu na neki način predstavlja izraz Božje volje: bilo da Bog aktivno sudjeluje u tome i nešto napravi, bilo da pasivno dopusti da se nešto nekome dogodi. Za ovo drugo primjer bi bila neka prometna nesreća: da je htio, Bog je to mogao spriječiti – On to nije napravio – dakle, očito postoji neki razlog zašto to nije napravio – ne možemo razumjeti i/ili pojasniti zašto, ali očito postoji neki dublji Božji plan u ovoj nesreći – ta je nesreća bila Božja volja.

Shvaćam zašto ovakav pristup zvuči privlačno nekim vjernicima, budući da se svako zlo, koliko god strašno i nerazumljivo, može zapakirati pod etiketom „čudesnih i nerazumljivih Božjih putova", no skrećem pažnju na sljedeće: u Isusovoj molitvi „Oče naš", on uči svoje učenike da mole: „Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji!" (Mt 6:10). Samo taj redak iz molitve pokazuje nam da nas Isus uči kako trebamo moliti da se Božje kraljevstvo/volja ostvari na ovome svijetu, što pretpostavlja da sve što se događa pod ovim suncem ne predstavlja izraz Božje volje.To istovremeno ne negira Božju moć, suverenost, kontrolu ili autoritet, već nam ukazuje na jednu drugu istinu: Bog dopušta postojanje svijeta u kojem se uvijek ne vrši Njegova volja. Budući da je to tako, prigovor ljudi koji kažu da postojanje zla na ovome svijetu dokazuje da Bog (ako postoji) ili nije dovoljno snažan da ga porazi ili nije dobar jer dopušta postojanje zla, ne stoji. Ne stoji jer nije problem u Božjoj snazi ili dobroti. Nadalje, budući da Bog dopušta postojanje svijeta u kojem se uvijek ne vrši Njegova volja, to znači da sve što se događa na ovome svijetu ne možemo uvijek povezivati s Božjim karakterom. U stilu: „Bože, kako si mogao dozvoliti...? Kakav si ti to Bog???" Dolazi dan kada će Bog suditi svijet i raskrstit će sa zlom u svim oblicima, ali do tada, Bog trpi ovaj svijet, djeluje u njemu, poziva ljude na spasenje i sam je preuzeo na sebe trpljenja ovoga svijeta kada je postao čovjekom i dao svoj život za nas.

> Bog dopušta postojanje svijeta u kojem se uvijek ne vrši njegova volja.

Drugo pitanje je pitanje koje sam nedavno dobio na jednoj omladinskoj grupi: „Zašto Bog jednostavno ne uništi Sotonu?" Ispada da bi problem zla bio riješen ako bi Bog uništio Sotonu. Međutim, ako poznajemo biblijsku priču u prvih nekoliko poglavlja knjige Postanka, onda znamo da je Sotona taj koji se prvi buni protiv Boga i nakon toga zavodi i potiče ljude na istu stvar. Zatim, Bog proklinje Zmiju, kažnjava čovjeka te čovjek biva izbačen iz Edenskog vrta – tj. iz zajedništva s Bogom.

Čovjek tada, osim što je odvojen od Boga, potpada pod sotonsku vlast. I ne samo da je pod vlašću i utjecajem Zloga, nego i sam u sebi začinje i rađa grijeh koji se onda očituje i prelijeva u čovjekove osjećaje, misli, ponašanje i odnose. I vrlo brzo čitamo kako se zemlja, umjesto blagoslovom (Post 1), ispunila nasiljem (Post 6:11).

Dakle, što bi Bog postigao uništavanjem Sotone? Bi li time problem zla bio riješen? Odgovor glasi: ne. Dva su razloga. Prvo, čak i da Bog makne Sotonu „sa scene", problem grijeha i zla još uvijek ostaje jer je ljudsko srce sklono zlu. Čovjek koji se nalazi izvan zajedništva s Bogom, sa ili bez Sotone, i dalje predstavlja, na određeni način, izvor zla i pobune protiv Boga. I da nema Sotone, ljudi bi i dalje bili zli. Drugo, u Postanku 3:14 nailazimo na pomalo čudan govor kada Bog osuđuje zmiju i kaže joj da će se hraniti zemljom, a onda čovjeku govori kako će se i on vratiti u zemlju (Post 3:19). Ova dva teksta ishodište su biblijskog učenja o vlasti Sotone nad smrću i ljudskim rodom (npr. vidi Heb 2:14-15), što nam pak ukazuje na činjenicu da kada bi Bog uništio Sotonu, tada bi neminovno morao uništiti i ljude koji se nalaze pod Njegovom vlašću. A Bog želi spasiti ljude (2 Pt 3:9). Zato vrijeme u kojemu živimo Biblija naziva vremenom Božje milosti. Na tebi i meni je da se okrenemo od svakoga zla i prionemo uz Božju riječ.

Ervin Budiselić

Promjena

Gotovo sasvim sigurno može se reći da Kinezi ne prelaze na kršćanstvo preko noći. Godine i godine obrazovanja, a i sama kultura toga naroda, navodi većinu Kineza da više vjeruju u znanost nego u bilo koju religiju na svijetu. U nastavku ću vam ispričati jednu anegdotu kako se život jednog kršćanina promijenio, a posljedično kako je ta promjena utjecala na njegovu suprugu. Radi zaštite osobnih podataka, neću navoditi njihova imena, a njihov identitet barem je djelomično sakriven na fotografiji iza maski. Nakon nekoliko godina studiranja u SAD-u i završenim magisterijem, mladić je odlučio postati kršćaninom. Njegova supruga pohađala je isti studijski program. Na kraju njezina obrazovanja, upitao sam je je li i ona spremna na ovakvu odluku. Njezin odgovor me zatekao, a pamtim ga i danas. „Promatrat ću ga. Ako ga kršćanstvo promijeni, tada ću i ja željeti postati kršćankom. Ako ne, zašto bih uopće željela biti kršćanka?" Njezin odgovor ima veliku težinu. Kršćanstvo nas treba mijenjati, preobraziti da budemo više kao Isus, naš Gospodin i Kralj! Nekoliko godina kasnije i ona je postala kršćanka. Krstio ju je njezin muž. Svidio mi se njezin odgovor nakon krštenja. Uzviknula je: „Sada mogu biti sa svojom obitelji zauvijek!"

To me tjera da razmislim kako meni ide u nasljedovanju Isusa. Ako netko gleda, hoće li primijetiti promjenu? Potičem sve nas da postanemo sličniji Kristu u načinu na koji živimo i da molimo da ga drugi vide u nama!

Sandy Detherage

KONTAKT INFORMACIJE
BIBLIJSKI INSTITUT

Kušlanova 21
10000 Zagreb

Mob: 097 7319 099
Tel: 01 2338 638

Email: bizg@bizg.hr
Web: bizg.hr

Iz života Biblijskog instituta: filmske večeri s Rayom Vanderom Laanom

Jedno je čitati Bibliju, a drugo vidjeti je svojim očima, tj. vidjeti mjesta i okruženja u kojima su se određeni biblijski događaji zbili. Mnogi od nas nikada neće imati priliku otići na Blisko istok ili u Grčku i Tursku te hodati stazama kojima su hodali Isus i apostoli, ali zato Biblija može doći k nama. Iz tog razloga Biblijski institut je prije nekoliko godina nabavio video materijale biblijskog učitelja dr. Raya Vandera Laana koji već dugi niz godina vodi ljude po biblijskim lokacijama i upoznaje ih sa svijetom u kojem su se ti događaji zbili.

Video materijale započeli smo titlovati, no budući da se ovdje radi o šesnaest DVD-ova, taj će proces potrajati. No, već drugu godinu za redom koristimo te materijale u sklopu naših predavanja ili gostovanja po evanđeoskim crkvama u Hrvatskoj gdje organiziramo gledanje tih videa na tzv. filmskim večerima. Prošle godine s tim smo materijalima obišli crkve u Zagrebu, Šibeniku, Splitu, Garešnici, Požegi itd., a ove godine filmske večeri do sada su se održale u dvije crkve. U nastavku donosimo izvještaj s jednog od tih susreta.

U Baptističkoj crkvi u Dubravi u suradnji s Biblijskim institutom održan je drugi ciklus projekcija video materijala „Putovanje kroz Bibliju s Rayom Vanderom Laanom" od 18. veljače do 11. ožujka. Kroz četiri susreta, putem video materijala i kroz predavanja Judite Paljević Kraljik pod nazivom „Mesijin život i služba", predstavljen je povijesno-kulturološki, geografski i religijski okvir Izraela i izraelskoga naroda za vrijeme života i službe Isusa Krista. Prisutni su se mogli upoznati s političkim i religijskim sustavima koji su bili aktualni u vrijeme Isusa Krista, kao i s različitim religijskim frakcijama koje su utjecale na židovstvo toga vremena, ali i na daljnji povijesni razvoj židovstva.

Izdvajamo neke od komentara sudionika:

„Materijali su dovoljno kratki da se koncentracija zadrži na njima, ali su i dovoljno informativni po pitanju geografsko-političkog konteksta te dobro prikazuju aktualnu povijesnu situaciju. Kao čitatelj Biblije nisam nikada imala nikakve vizualne prikaze u svojem čitanju Biblije, tako da je lijepo vidjeti neku novu perspektivu i kroz što je Isus prolazio, kakva je bila sredina u kojoj je djelovao i zapravo vidimo da je dosta slična današnjoj. Dobro je što se to sve skupa poveže s aktualnim problemima, tako da je meni to bilo odlično." (M. P.)

„Materijali su jako praktični, a za sebe bih rekao da sam netko tko intelektualno percipira stvari, tako da saznavši puno više informacija, to mi je dalo puno širi kontekst, da ovo nije neka priča koju je netko izmislio, da se nekoliko ljudi složilo, napisalo nekakvu knjigu i da mi to sada vjerujemo 2000 godina kasnije, nego da to ima puno širi kontekst i jako duboku pozadinu. Sve to zajedno meni pomaže živjeti moju vjeru i svjedočiti drugima. Svakako jako korisno i jako kvalitetno iskustvo i jako dobar materijal." (B. Ž.)

Zahvalni smo Bogu za ove materijale koji na kvalitetan način mogu pomoći vjernicima da još dublje urone u dubine Božje riječi i radujemo se što će ti materijali moći biti na blagoslov sadašnjim i budućim naraštajima vjernika u Hrvatskoj.

Ervin Budiselić

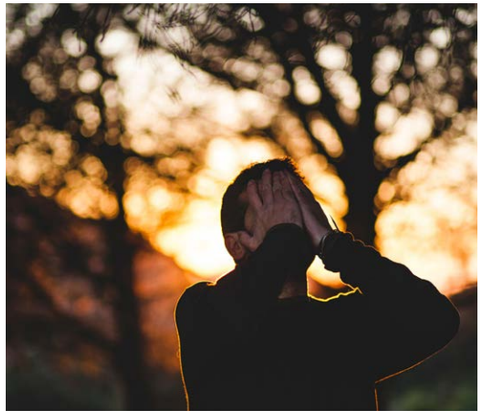
Crkva Isusa Krista Mursko Središće

Kad se zlo razmaše

Ovih nas dana sve obuzima osjećaj tuge, frustracije i bespomoćnosti dok promatramo slike stradanja u Ukrajini. I kad smo mislili da nitko razuman ne bi u 21. stoljeću pokrenuo rat s tako teškim posljedicama za cijeli svijet, jutro 24. veljače nas je zateklo u nevjerici. Iznenađeni da je uopće došlo do rata nakon ruskog ismijavanja svih koji su ga najavljivali, ubrzo nas je šokirao i njegov intenzitet koji je doveo do izbjeglištva milijuna nesretnih Ukrajinaca. Prizori koji nas podsjećaju na Domovinski rat potiču nas i da se ponovno zapitamo zašto? Zašto ima toliko zla u ovome svijetu? Zašto nedužna djeca pate? Zašto Bog to dopušta? I dok strepimo koliko je daleko Rusija pod Putinom spremna ići putem bez povratka, pitamo se i koliko se još zlo ovoga svijeta može razmahati prije nego ga netko ili nešto obuzda?

Odakle uopće zlo u svijetu? Zašto je za najveći dio onoga što donosi patnju kriv sam čovjek? Sociološki gledano, čini se da su uzroci ratova nepovjerenje i strah s jedne strane te želja za dominacijom s druge. Oni koji pribjegavaju agresiji ne čine to nužno zato jer žele ratovati, nego jer ratom žele postići mir, koliko god to suludo izgledalo. To je mir po mjeri agresora, a na štetu žrtve. No, oni koji krenu putem zla često nisu svjesni koliko je ono zapaljivo. Povijest nas uči da stvari često izmaknu kontroli kad se zlo razmaše do mjere da ga više ni oni koji su ga pokrenuli ne mogu zaustaviti. Ne podsjeća li nas i sam Isus na to svojom poznatom izjavom: „Tko se mača laća, od mača će poginuti.” (Mt 26:52)?

Kako se uopće orijentirati u svijetu u kojemu se zlo razmahalo? Netko je dobro primijetio da tko čita novine, zna što se događa, a tko čita Bibliju, zna zašto. Može li Biblija objasniti uzlet zla? Svakako! Iako mnogi ljudi upravo postojanje zla uzimaju kao dokaz protiv Boga, ne uviđaju da ga bez Boga mi ne možemo objasniti. Naime, zlo samo po sebi čak i ne postoji, ono je tek prirodno stanje kaosa kad ne postoji neki moralni autoritet koji ga takvim prepoznaje i nastoji obuzdati. Među životinjama ima puno agresije pa to smatramo normalnim. Upravo to što se mi ljudi ne možemo pomiriti sa zlom dokazuje da je netko u našu svijest ugradio spoznaju o dobrom. U knjizi Postanka čitamo da nas je Bog stvorio na svoju sliku (Post 1:27), zaključujući da je sve što je Bog stvorio bilo dobro (Post 1:31).

Nažalost, svojom slobodnom voljom prvi su se ljudi odlučili za život neovisnosti i otuđenosti od Boga. Na to ih je namamio đavao, obmanuvši ih da će im plod stabla spoznaje dobra i zla dati slobodu da grade svijet po svojoj mjeri iako ih je Bog upozorio da će bez Njega to postati svijet smrti, patnje i zla. Tako je prvi zapisani grijeh razdvojio čovjeka i Boga, a već sljedeći čovjeka od čovjeka. Naime, prvo ljudsko biće ikad rođeno na ovoj planeti stasalo je u ubojicu, a prvu osobu koja je umrla ubio je vlastiti brat.

Usput zapažamo da je jedna od karakteristika grijeha i da nas moralno otupljuje jer je na pitanje gdje mu je brat, njegov ubojica Kain Bogu odbrusio: „Zar sam ja čuvar brata svoga?” Ne nasjedajući na njegov bijeg od odgovornosti, Bog mu je jasno rekao da ga Abelova prolivena krv trajno optužuje i da će kao posljedicu snositi trajno prokletstvo lutanja i nemira. Iako ovaj zapis govori o nastanku zla na osobnoj razini, on nam daje svu potrebnu podlogu za shvaćanje zla i na općoj razini, nad kojim se zgražamo i ovih dana.

Postoji li izlaz iz ovog stanja? Postoji li netko ili nešto što ga može zaustaviti? Svakako, Bog je veći od svakog zla i On nikako nije ni pasivan ni ravnodušan. No, On želi i nas uključiti u suzbijanje zla. Kako? Ponajprije, da čitajući Bibliju dovoljno razumijemo problem kako bismo mogli razumjeti Njegove namjere, načine i vrijeme djelovanja. On ponajprije želi da postanemo jasno svjesni grijeha i zla koje smo sami činili u životu i da se za to pokajemo. Osobno obraćenje preduvjet je za spasenje od vječnog zla, ali i prilika da se s Bogom uključimo u borbu protiv ovog prolaznog. A to onda možemo činiti na razne načine. Iako se može učiniti beznačajnim, to trebamo ponajprije molitvom.

Ona ima ogroman utjecaj samim time što ujedinjuje milijune ljudi u nevidljivom duhovnom ratu koji je razlog svih drugih ratova, a provodi ga đavao sve dok mu Bog povratkom Isusa Krista zauvijek ne skrši moć. Nadalje, Bog nas poziva da se osobno čuvamo od zla. Možda nam se čini da je naša odgovornost mala u odnosu na moćnike svijeta, no nitko se takvim nije rodio nego mu se utjecaj povećavao kroz život dajući prilike da se razmaše zlo koje mu je već bilo u srcu. Zato čuvajmo svoje srce od zla. I ono najvažnije, Bog nas poziva da budemo aktivni u činjenju dobra. Uvijek se trebamo podsjetiti da se zlo razmaše kad dobri ljudi ništa ne čine. U zlu koje se događa u Ukrajini Bog nam svima daje mogućnost da ublažimo bol ljudima koji pate. Ako im ne možemo otvoriti svoje domove, možemo im možda pomoći posjetom, lijepom riječju, financijski ili nekom drugom gestom ljubavi i podrške.

Bog u svojoj mudrosti i moći često krši zlo čudesno ga preokrećući u dobro. On nam to i jasno obećava kad u poslanici Rimljanima 8:28 kaže da čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube. Čak i na primjeru ovog strašnog zla u Ukrajini možemo zapaziti da nas pružanjem utočišta izbjeglima Bog može blagosloviti trajnim prijateljstvom s ljudima koje inače nikad ne bismo upoznali. Štoviše, netko je slikovito rekao da, ako je rat najgori otpad ljudskog iskustva, Bog od njega može učiniti pognojenu podlogu iz koje će niknuti najljepše cvijeće života i ljubavi. Kulminaciju Božjeg čudesnog okretanja zla na dobro možemo vidjeti u samom raspeću Isusa Krista. To je najveće moguće zlo koje se ikada dogodilo i najveći grijeh i zločin koji je čovjek ikada počinio – ta time je ubio samoga Boga.

Doista, život i djela Isusa Krista nisu mogla dati nikakva povoda zlu koje mu je pod utjecajem đavla čovjek nanio pribivši ga na križ. A kakav je bio Božji odgovor na to zlo? On je to zlo pretvorio u temelj oproštenja i spasenja svakom čovjeku koji u Kristovoj žrtvi prepozna ljubav Božju. I upravo taj čin ljubavi koji je izronio iz najvećeg mogućeg zla naša je najveća prilika koju nikako ne smijemo propustiti. Prihvatimo Kristovu žrtvu kao svoje osobno i vječno spasenje. Prepoznajmo u tom najvećem činu Božje ljubavi trajni izlaz iz svijeta zla u svijet Božje beskrajne dobrote, ljubavi i zaštite.

Vlado Hoblaj

KONTAKT INFORMACIJE
MURSKO SREDIŠĆE

Kralja Zvonimira 22
40315 Mursko Središće

Mob: 092 217 4304

Email:
vlado.hoblaj@gmail.com

Kristova Crkva Kušlanova

Priča iz Ukrajine

Aleksander i Svetlana bračni su par koji je služio u Kristovoj crkvi u Donjecku do 2014. godine. Aleksander je bio propovjednik, a Svetlana je vodila nedjeljnu školu za djecu. U srpnju 2014. Aleksander je otet kada je njihov grad bio okupiran. Svetlana je morala napustiti grad s djecom ne znajući što se događa s njezinim mužem. Iz Donjecka preko Mariupolja stigla je u Kijev sa svojom djecom. Kada je Aleksander bio pušten, pridružio se svojoj obitelji u Kijevu. Nekoliko propovjednika i njihove obitelji doselile su u Kijev u to vrijeme. Crkva u Kijevu pružila im je dobrodošlicu i tako su postali dio te crkve te počeli služiti. Pronašli su stan pokraj Kijeva i nastavili sa životom. Aleksander je našao posao, dok je Svetlana nastavila raditi posao koji je imala u Donjecku.
To vrijeme bilo je stresno za cijelu obitelj. Nije bilo lako pronaći posao i započeti život u novom mjestu. Djeca su morala promijeniti školu. Ali, uz pomoć kršćana uspjeli su. Sve su ostavili u Donjecku. Kuću koju su morali napustiti baš su bili izgradili 2013. godine. Ostali su i bez auta.

Nije bilo sigurno ostati u Donjecku zbog toga što je Aleksander bio Ukrajinac i poznati propovjednik. Bilo je slučajeva kršćana iz Donjecka koji su bili mučeni, a neki su ubijeni. Crkva u Donjecku sastajala se tajno koliko su mogli sve dok Aleksander nije bio otet. Nakon tog stresnog razdoblja uspjeli su posjetiti Donjeck i rodbinu koja još živi tamo. Većina crkve napustila je grad. Ostalo je svega nekoliko žena iz njihove crkve. Crkva u Kijevu i dalje živi i djeluje. Broje oko 100 članova. Sastaju se kad god je to moguće zbog uzbuna i policijskog sata. Aleksander je ostao tamo. Svetlana je opet s dvoje mlađe djece morala napustiti kuću koju su kupili prije dvije godine kada je 24. veljače počeo ruski napad na Ukrajinu. Dva dana prije toga njezin muž bio je na putu izvan Kijeva s timom novinara. Tako je Svetlana drugi put morala bez muža napustiti mjesto stanovanja.

Svetlana i njezina djeca

Dana 3. ožujka evakuirani su iz Kijeva u Bugarsku gdje su proveli neko vrijeme u hotelu. Aleksander je preko prijatelja tražio tko bi mogao primiti njegovu obitelj. Javio se naš misionar Steve kojeg su poznavali od kasnih devedesetih kada je radio u službi koja je pomagala siročadi u Ukrajini. Steve je dolazio na bogoslužja u crkvu koju su vodili Aleksander i Svetlana u Donjecku.

Svetlana danas nastavlja sa svojim poslom preko interneta, dok su njena djeca Ilija (11) i Maša (16) nastavili pohađati školu u Ukrajini također preko interneta. Njena starija kći (24) i posvojena kći (27) trenutno se nalaze u Poljskoj gdje nastoje nastaviti svoje živote. Steve je zajedno s našom crkvom pokrenuo humanitarnu akciju zbrinjavanja ukrajinskih izbjeglica. Nastavljamo moliti za mir u Ukrajini.

Mislav Ilić

Priprema smještaja za Ukrajince

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
KUŠLANOVA

Kušlanova 21
10000 Zagreb

Mob: 091 5543 574
Tel: 01 2323 327

Web: info@kristova-crkva.com.hr

Duhovna obnova u Crikvenici

Od 18. do 22. travnja održana je 26. Duhovna obnova Kristovih Crkava u Crikvenici. Tema ovogodišnjeg seminara duhovne obnove bila je Posvećeni život. Jeff Walling, jedan od najtraženijih govornika, u svom je jedinstvenom i šaljivom stilu govorio o tome što znači biti sveta osoba u nečasnom svijetu, kako se živi sa svetom vizijom i svrhom te kako otkriti radost u svetom životu.

Diskusijske grupe

Sudionici duhovne obnove u večernjim su satima uživali u predavanjima Jeffa Wallinga, a tijekom prijepodneva u grupama su dijelili svjedočanstva i razmišljanja o predavanjima. Sudionici su, osim grupa na hrvatskom jeziku, imali na izbor i grupe za vježbanje engleskog jezika koju su vodili američki gosti te je za sudionike iz Ukrajine organizirana grupa s prijevodom na ukrajinski.

Programi za djecu i tinejdžere

Tijekom diskusijskih grupa tinejdžeri i djeca uživali su u zabavnim edukativnim aktivnostima s Markom Hillom iz Engleske, Samuelom Topijem iz Albanije i Becki Nored iz SAD-a. Zahvalni smo našim gostima koji su se trudili na interaktivan i dobi primjeren način približiti duhovnost najmlađima i tinejdžerima.

Predavanje o braku

Jeff i Catherine Walling održali su predavanje na temu braka, tijekom kojeg su govorili o izazovima bračnog života, kako izgraditi snažniji brak te poboljšati komunikaciju s ljudima općenito. Zahvalni smo što su s nama podijelili iskustva iz svog dugogodišnjeg braka.

Krštenje

Vrhunac duhovne obnove u Crikvenici bilo je krštenje četrnaestogodišnjeg Maksa. On je već nekoliko godina redoviti polaznik programa za djecu i tinejdžere u varaždinskoj crkvi tijekom kojeg se uz Bibliju uči engleski. Zaključio je da želi svoj život predati Bogu i krstiti se na temelju svoje vjere. Kaže da smatra da mu je to najbolja odluka u životu. Slažemo se s njime i želimo mu dobrodošlicu u njegovu duhovnu obitelj.

Utjecaj na radnom mjestu

Jeste li se ikada zapitali koliki utjecaj možete imati na svoje suradnike? Ja svakako jesam. Kad sam se prvi put preselio u novu zgradu za zračni promet u Dallasu u Teksasu, čuo sam razgovor za vrijeme ručka za susjednim stolom. Jedan od mojih suradnika, Dennis, rekao je: „Kada sam bio u srednjoj školi, roditelji su me tjerali da idem u crkvu i mrzio sam to." Nastavio je da je to bilo kao da ga nešto steže i ograničava zbog svih stvari koje nije mogao raditi. Ubrzo nakon toga, kolege za stolom počeli su se vraćati na posao, a Dennis i ja bili smo jedini koji su ostali u prostoriji. Prišao sam mu i rekao: „Nisam znao da si odrastao u crkvi." Možda to nije bila najbolja početna rečenica, ali osjećao sam se prisiljenim nešto reći.

Dennis je brzo odgovorio prijeteći mi drhtavom, stisnutom šakom koju je uperio prema mome licu: „Ne pričaj mi o Bogu, crkvi ili vjeri, moram raditi s tobom!" Ispunio sam njegov zahtjev. Dao sam sve od sebe da naš poslovni odnos ostane netaknut. Trebalo je devet godina rada s Dennisom, ali jednog dana došao je i pitao me kada se crkva sastaje u nedjelju. Zatim je redovito dolazio sa svojom suprugom u razdoblju od šest do osam tjedana kada je rekao: „Ja sam kršćanin koji živi u grijehu već 26 godina. Želim se vratiti Kristu i promijeniti način na koji sam živio." Također je rekao kako njegova supruga Sharon nije znala za Isusa i pitao me želimo li moja supruga Cindy i ja proučavati Bibliju s njima. Nije prošlo puno vremena prije nego što je i Sharon odlučila prihvatiti Krista u svoj život.

Nekoliko godina kasnije, Božji Duh Sveti potaknuo je Dennisa i Sharon da prodaju sve što imaju i odu u Kambodžu kao kršćanski misionari. Tamo su posvojili četiri prekrasne mlade kambodžanske kćeri i naučili ih da slijede Isusa. Sada žive i služe narodu u Kambodži već više od četrnaest godina.

Ovdje se nije radilo o nekoj mojoj tehnici. To nije bila moja mudrost. To nije bilo moje biblijsko znanje. Bila je to samo lijepa prilika da se stavim na raspolaganje, odmaknem se i gledam Boga na djelu. Ako ste se pitali o svom utjecaju na poslu, držite se. Vaš život je propovijed, a vaše vrijeme i raspoloživost su dragocjena roba. Netko možda promatra tvoj život i, kada ga Bog pokrene, ta osoba može doći do tebe i kroz tvoj život vidjeti Isusovu ljubav.

Sandy Detherage

Kristova Crkva Vukovar

Ljubim te ljubavlju vječnom

„Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost.” (Jr 31:3)

Jeste li ikada uskliknuli: „Otkako sam voljen, znam svoje mjesto u svijetu”? (L. Vahira) Na prvi se pogled čini kao da će te riječi oduševljenja prije svega izgovoriti mladić nakon što mu djevojka kaže da ga voli. Ljubav ima snagu i značenje. Ovaj svijet postaje našim predivnim kutkom za svrhovit život – pogotovo osjetimo li da nas voli osoba do koje nam je stalo. Ponekad to doživljavamo kao krunu ljudske potrage za ljubavlju. Izgleda nam da više ne stojimo na mjestu tjeskobe, straha, sive svakidašnjice ili borbe za bolje sutra, već na vrhuncu ostvarenja svojih nadanja i snova. No, ostvaruju li se uistinu životni snovi o ljudskoj ljubavi i čovjekovoj zamisli?

U većini primjera to nije slučaj. “Vrijedan si one prave ljubavi”, izgovorio je netko. Ali te prave ljubavi kao da nema ni u odnosima mladića i djevojke, muža i žene, ni među ljudima uopće. Prava je ljubav zasjenjena. Čovjek više gleda na privlačnost vanjštine nego na ljepotu nutarnjeg bića. Vanjski sjaj odnosi pobjedu. Stoga nepoznati autor zasigurno u nekom očaju upućuje poticaj: „Ne gledaj ljepotu koja će te zanijeti, nego iskrenu dušu koja će te voljeti.” Čini se da je u ovome svijetu umjesto prave i istinske ljubavi na površini ljudskog srca često ona izobličena i unakažena ljubav: sebična i prevrtljiva. Ljudskom je biću teško voljeti bližnjega bezuvjetnom i čistom ljubavlju. Stoga Gospodin šalje poruku: „Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost.” (Jr 31:3)

Ta je ljubav, dragocjena dušo, namijenjena tebi, bilo da si gladna prave ljubavi ili si zapletena u kandže one uništavajuće izopačene ljubavi. Svevišnji iščekuje radostan odjek u tvojoj nutrini: „Otkako znam da me Bog ljubi, znam svoje mjesto u svijetu!” U Evanđelju po Ivanu ta vječna ljubav progovara još snažnije. Netko je pošao u smrt iz ljubavi prema tebi i meni: „Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenoga Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni. Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da sudi svijet, nego da se svijet spasi po njemu.” (Iv 3:16-17)

Voljena si, dragocjena dušo, imaš svoje mjesto u ovome svijetu, štoviše, milošću Božjom možeš biti izbavljena od smrtne privlačnosti grijeha. Voljena si ljubavlju čistom, vječnom i bezuvjetnom.

Sveto pismo, ali i svakodnevne okolnosti, svjedoče o tome da te Bog vidi. On te poznaje, On te ljubi i brine o tebi. Poslužit ću se riječima Augustina, autora nadaleko poznatog djela Ispovijesti: „Bog te ljubi kao da si jedino biće na svijetu.” Podijelit ću s tobom jedno osobno iskustvo.

Putovao sam s prijateljem na cjelodnevni seminar koji se održavao u malom slavonskom mjestu. Unatoč žurbi i želji da stignemo na vrijeme, ipak smo zakasnili. U prepunoj smo dvorani pronašli dva slobodna mjesta u zadnjem redu. Voditelj je još uvijek držao uvodni govor. Primijetio je i naš dolazak te nas pozdravio imenom i prezimenom pred cijelim skupom. S mene je curio znoj. Bilo je ljetno doba i vruće je bilo od samog jutra. Predavač je dolazio iz većega grada. Bio je poznat i meni bliskim krugovima, no nisam ga imao priliku osobno upoznati. Pokušavao sam misli usredotočiti na predavanje. Nije išlo. Govorio je vrlo zanimljive stvari, no zbog umora od putovanja te zbog sparine u dvorani jedva sam oči držao otvorenima.

Sve sam se vrijeme borio kako bih ostao budan. Znao sam da ću se strašno osramotiti ako na predavanju utonem u san. Osjetio sam ogromno olakšanje kad je predavač najavio stanku. Spas! „Umit ću se”, pomislio sam, „i valjda mi se u nastavku neće toliko spavati.” U tom trenutku nisam ni slutio da mi za bijeg iz pospanosti neće trebati umivanje. „Prije nego što odemo na odmor”, izustio je predavač, „želim vam još nešto reći. Izdržat ću i ovaj dodatni govor samo da ne bude predug”, pomislio sam u sebi. Predavač je počeo govoriti pred svima o tome kako je prije mnogo godina prenoćio kod prijatelja u Zagrebu.

„Zašto je to tako važno?” pitao sam se. Nastavio je svoju priču. Kako nije mogao zaspati, prelistavao je knjige s polica u sobi. I u ruke mu je došla zbirka duhovne poezije Ljubav i vjernost. Trgnuo sam se jer sam ja zaslužan za tu zbirku! Godinama sam skupljao izvornu poeziju pjesnika koji su pisali za dušu i tako uredio jednu jedinu zbirku poezije u životu. Tiskana je petnaestak godina prije tog seminara u manjem broju primjeraka. Tada je predavač izgovorio moje ime, usmjerio pogled prema meni i upitao me: „Hoćeš li na početku drugog dijela mog predavanja izrecitirati neku od tih pjesama ako je znaš napamet?”

To mi je bilo toliko šokantno i neočekivano da sam samo gledao u čudu. „Da, svakako,” odgovorio sam, „nešto ću pripremiti.” Nisam ni u najluđim snovima mogao naslutiti da me taj predavač poznaje po imenu zahvaljujući zbirci poezije! Potpuno sam se razbudio. Recitirao sam jednu pjesmu iz te zbirke pred cijelim skupom odmah nakon stanke. Mislim da sam bio najbudniji čovjek u dvorani. Moje se nutarnje biće sasvim razbudilo i predavanje sam nastavio pratiti svjež i usredotočen.

Ali osim one poruke sa zemaljske razine, taj mi je događaj zasvijetlio i nebeskom svjetlošću. Bila je to poruka poput one koju je Gospodin Isus uputio Natanaelu dok mu se približavao: „Vidio sam te.” (Iv 1:47-48) „Da, ja te vidim. Ja te poznajem. U središtu si mog zanimanja.”

Upotrijebit ću zanos autora 139. psalma da iskažem svoje osjećaje u trenucima dublje Božje spoznaje: „Gospodine, proniče me svega i poznaješ, ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ. Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi. Riječ mi još nije na jezik došla, a ti, Gospodine, sve već znadeš. S leđa i s lica ti me obuhvaćaš, na mene si ruku svoju stavio." (Ps 139:1-4) Da, moj Stvoritelj i Otkupitelj me ne poznaje samo po zbirci poezije, na koju me nadahnuo, nego i po cjelokupnoj nutrini moga bića! On poznaje mene – ja poznajem Njega.

Dragocjena dušo, Bog te poznaje i ljubi te ljubavlju vječnom. Dovoljno je otvoriti Sveto pismo i gle – ono je osobna poruka tebi i meni. Božji je prst spreman ugravirati riječi Ljubim te u tvoje srce.

Natanael je bio zapanjen što ga Isus poznaje iako se nikada prije nisu susreli. Njegov je odgovor Isusu bio: „Ti si Sin Božji." (Iv 1:49) Je li to i naš odgovor? Hoće li Isusovo djelo na križu, sa značenjem Ja te ljubim, vrijediti više od tvoje i moje čežnje za ljubavlju prema zemaljskim postignućima i sjajem? Njegov je poziv upućen tebi, kao što je bio i meni.

„Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih, i Krist će ti svijetliti." (Ef 5:14) Može li taj poziv u nama proizvesti raskajano srce i čežnju da ga slijedimo? I kroz teške okolnosti Bog nam želi objaviti: „Ja te vidim, znani su mi tvoji putovi – i ja te ljubim." Od trenutka kada osjetiš da te Bog voli, svoje ćeš okruženje gledati u svjetlu neba, a ne kroz prizmu sive zemaljske svakidašnjice.
No, vidimo li mi Gospodina očima srca i vjere? Poznajemo li ga u zemaljskim okolnostima? Osjećaš li se voljenom, dragocjena dušo? Ili smo, kao što piše meni nepoznati autor: „Poput čovjeka koji je zamolio šapatom: 'Bože, govori mi.' I ptica je zapjevala. No, čovjek je nije čuo. Stoga je čovjek zavapio: 'Bože, govori mi!' Grom i munja zatutnjali su nebom. No, čovjek to nije čuo. Okrenuo se oko sebe i rekao: 'Bože, daj da te vidim.' Zvijezda je zasjala punim sjajem. No, čovjek to nije zamijetio. Stoga je zavapio u očaju: 'Dotakni me, Bože, i daj mi da znam da si ovdje!' Nakon toga, Bog se spustio i dotakao čovjeka. No, čovjek je samo stresao leptira sa sebe i pošao dalje."

Vlado Pšenko
(iz knjige „Božji šapat u Dolini Blagoslova")

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
VUKOVAR

Teslina 4
32000 Vukovar

Mob: 091 2534 304

Web: kristove-crkve.hr

Kristova Crkva Varaždin

Život zajednice

Polazak na duhovnu obnovu u Crikvenici

Zajednički ručak nakon bogoslužja

Druženja za tinejdžere petkom

Roštilj

Druženja za tinejdžere petkom

Nevenka i Ganna zajedno peku ukrajinski kruh

Pripreme za Pokreni se

Ganna i Katica uče hrvatski i proučavaju Bibliju

Izlet s obitelji iz Ukrajine na imanje OPG-a Lukač

Grupa engleskog uz Bibliju za početnike

Ružičin 80. rođendan

Katičin 80. rođendan

Festival Pokreni se

Engleski za djecu subotom

Druženja za tinejdžere petkom

Sudjelovanje na festivalu Pokreni se

Ice Cool Summer Camp

Nakon završetka škole, u varaždinskoj Crkvi održan je dvotjedni kamp na engleskom jeziku pod nazivom Ice Cool Summer (Osvježavajuće ljeto). Ideja kampa je da djeca i odrasli vježbaju svoj engleski učeći važna biblijska načela korisna za život. Kamp je vodila obitelj Nored s volonterima iz Albanije, Amerike, Varaždina i Ukrajine. Prvi tjedan naglasak je bio na dječjim radionicama te druženjima za tinejdžere, a drugi tjedan gledali smo videe iz serijala Priče o otkupljenju. Bilo je nevjerojatno gledati prekrasne krajobraze dalekog Islanda ukomponirane u biblijske priče.

Kristova Crkva Živa nada

Naša priča o neizvjesnosti

Po prirodi sam sklona planiranju i organizaciji, što nije nužno loše, ali u hodu s Bogom gdje je potrebno pokazati povjerenje u Njegove planove koje često ne mogu unaprijed vidjeti, to zna biti i prepreka. Uz već spomenuto planiranje, nekako u tom paketu ide i sklonost tjeskobnim brigama pa su često baš na tom području započinjale i završavale moje duhovne borbe. Stoga ne čudi što su mi među najomiljenijim stihovima iz Biblije bili upravo ovi iz Psalma 37:4-5: „Sva radost tvoja neka bude Jahve: on će ispuniti želje tvoga srca! Prepusti Jahvi putove svoje, u njega se uzdaj, i on će sve voditi." Jako sam voljela ove retke jer sam uvijek čeznula za njihovim trajnim ostvarenjem u svom životu na različitim područjima. Mislim da je učenje ovoga cjeloživotni proces za svakoga od nas. Bog je strpljiv sa svakim od nas i provodi nas kroz različite situacije kako bismo se naučili oslanjati na Njega i istinski se radovati u Njemu. Evo nekoliko situacija iz mog života i života moje obitelji kada nas je Bog na specifične načine učio prepuštanju naših puteva Njemu.

Na samom početku 2011. ostala sam bez stabilnog posla na kojem sam radila dvanaest godina. U potrazi za novim poslom iznenada se otvorila mogućnost i doslovce sam se preko vikenda doselila u Split, odakle je i moj suprug. Međutim, to radno mjesto nije bilo ni blizu onome kako se na prvu činilo i moji planovi su pali u vodu. No, Bog je bio dobar i prije nego sam se snašla, opet sam radila. Bili smo pred vjenčanjem, planirali uređenje stana, obitelj, tako da sam tražila nekakav sigurniji posao gdje mi se između ostalog ugovor neće neprestano produžavati. Ako mi je ikad trebala takva sigurnost, mislila sam, to je sada. Međutim, ništa se novog nije otvaralo, u međuvremenu smo se već i vjenčali, a ja sam i dalje radila na istom mjestu gdje mi se ugovor svakih nekoliko mjeseci produžavao. Ipak, bili smo zahvalni Bogu na poslu kakav je, jer smo u to vrijeme već započeli i renoviranje stana. Ja sam bila trudna, radila, selili smo se dva puta. Bilo je to zahtjevno razdoblje, ali Bog nam je davao snage. Rodio nam se sinčić koji je bio velika radost i nama i široj obitelji. Kad je imao oko šest mjeseci, opet mi je istekao ugovor za posao. Međutim, ovog put nije produžen kao toliko puta do tada pa sam s uobičajenog porodiljnog, odmah prebačena na minimalni. S vremenom je beba, hvala Bogu, izrasla u prekrasnog i zdravog dječačića, a meni je Gospodin pomogao da razočarenja, pa i sve „dobre" planove u vezi posla i financija, počnem prepuštati Njemu. Išlo je to malo po malo, ali počeli smo sve manje gledati na ljude, a sve više tražiti Njega.

Shvatili smo da kao ljudi razočaramo jedni druge, sustavi zakažu, različite vrste nepravde se događaju mnogima, ali kada prepuštamo stvari u ruke Onoga koji je iznad svega, On obećava da će sve voditi, a zauzvrat nam daje svoj mir.

> Period u kojem sada živimo, ljudski gledajući, neizvjesniji je nego ikada, ali za nas koji ljubimo Boga, budućnost je vrlo sigurna.

Prošlo je i ovo burno razdoblje i kad je naš dječak napunio dvije godine, uspjela sam dobiti posao, ovoga put na kratki ugovor. Sada je moje planiranje postalo još zamršenije zbog malog djeteta, a ugovor za posao još kraći. Bog stvarno ima smisla za humor. Iako oboje imamo predivne roditelje, zbog okolnosti sve obveze oko djeteta uglavnom su na nama tako da smo dijete na brzinu morali smjestiti u privatni vrtić i ja sam opet bila na poslu. Ističe i ovaj ugovor, dijete se u međuvremenu prilagodilo u vrtiću, ja iščekujem uskoro novi ugovor, neku zamjenu. Međutim, ništa se ne događa. Opet neizvjesnost.

Kada smo saznali da ćemo dobiti djevojčicu, malo je reći da smo bili presretni. Već smo imali dječaka od dvije i pol godine, tako da je ova vijest napunila našu čašu sreće do vrha. Međutim, kako je vrijeme prolazilo, u meni se pojavio strah, ali ne od poroda nego od bolničkog sustava u kojem je kadra i opreme premalo, u rodilištu je gužva i porodi se često moraju požuriti. U meni se javila neka čežnja za prirodnim porodom, bez požurivanja, kod kuće, ali mi se to istovremeno činilo i nemoguća misija za naše uvjete. Ta je želja u meni baš bila jaka, ali razmišljala sam o tome kao o nekom nedostižnom snu za koji zapravo znate da se nikada neće ostvariti. Prerizično je i ne bih si nikad oprostila da nešto pođe po zlu – tako je završio moj razgovor sa samom sobom. Tako smo suprug i ja zajedno molili za trenutak odlaska u bolnicu i da porod teče prirodnim tijekom, predavali moje strahove u Božje ruke i vrijeme je prolazilo.

Dvadeset dana prije termina rodila se naša djevojčica, kod kuće, potpuno zdrava, prirodnim porodom, uz prisutnost samo moga supruga. Nemam prostora da sada opisujem sve detalje ovog događaja. Jesmo li mi to planirali? Ne! Porod se odvijao takvom brzinom da jednostavno nismo stigli otići u bolnicu, a tim iz hitne pomoći koji je bio super i vrlo brzo stigao, pozvonio je taman kad je suprug bebicu umotao i položio na mene. Kad su me dovezli u rodilište, bila je tolika gužva da sam satima u pomoćnoj prostoriji čekala na slobodnu sobu tako da sam imala vremena iznova proživljavati u glavi događaje toga jutra. Koliko detalja koje je Bog savršeno posložio u savršenom trenutku. Kakva Božja providnost! Bila sam zadivljena! Ovakav scenarij zbilja ne bih mogla isplanirati. Bila sam zadivljena Božjom dobrotom prema meni, prema nama. Osjećala sam se počašćenom što je vidio i ispunio jednu duboku želju moga srca. Kao da mi je htio reći: „Ja sam tu, sve vidim i sve znam, prepusti meni svoje puteve i ja ću voditi."

Ovo mi je bilo veliko ohrabrenje. Poruka ove moje priče nije da će nam Bog dati sve što

poželimo, a ni da se Bog poigrava našim radnim mjestima i budućnošću. Ne! Daleko od toga. I dalje volim planirati i dalje mislim da trebamo biti odgovorni. Ali naučila sam da u tome mogu pretjerati i da me Bog poziva na prepuštanje svojih želja i planova Njemu. Mi smo naučili da je Bog dobar, da je vjeran i da je dostojan našeg povjerenja. Naučili smo da će On izvesti stvari na dobro i kada se trenutno tako ne čine. Naučili smo da je tražiti Boga najveća radost i to je sada cilj našega života i naše obitelji. Sve ostalo On će posložiti. Na svoj način i u svoje savršeno vrijeme. Razdoblje u kojem sada živimo, ljudski gledajući, neizvjesnije je nego ikada, ali za nas koji ljubimo Boga, budućnost je vrlo sigurna. Ne znamo sve detalje te budućnosti, ali znamo da je apsolutno pouzdan i siguran Onaj koji ju drži u svojoj ruci. Želimo da ovi redci budu naša misao vodilja svaki dan: „Zato se nemojte brinuti i govoriti: što ćemo jesti, što ćemo piti ili u što ćemo se obući? To sve traže oni koji ne poznaju Boga. Ali vaš Otac nebeski zna što vam je potrebno. Stoga, prvo se brinite za Božje kraljevstvo i za ono što on želi, a za sve drugo će se pobrinuti Bog. Ne brinite se tjeskobno za sutrašnji dan, jer će se sutrašnji dan brinuti za sebe. Svaki dan ima dosta svojih nevolja.” (Mt 6:31-34)

Verica Radman

Psi i mačke

Moja obitelj oduvijek ima barem jednog psa i pokoju mačku. Ponekad bi nam pas, kad je još bio mlad, pobjegao kroz rupu u ogradi te zalutao. Zahvaljujući dobrim ljudima ubrzo bismo ga našli.

No jednom ga nije bilo danima. Djeca su bila tužna. Mislili smo da smo ga zauvijek izgubili. Jedni drugi dobri ljudi su ga pronašli te odvezli u azil. Kakva sreća! Kakva radost za moju obitelj! Kad sam došao u azil po svog psa, vidio sam još puno drugih pasa koji su čekali da po njih dođu vlasnici ili da ih netko udomi. To se, nažalost, rijetko događa pa je požrtvovni rad djelatnika azila itekako hvale vrijedan. Također je hvale vrijedno kad netko udomi nekog psića. Ako kao udomitelj šetate udomljenog psa, često ćete dobiti pregršt pohvala – kako divno, pa Vi ste predivni, to je tako dobro... Mogli bismo reći - to je ona dobrota na djelu i u našem društvu. No, priča mi nedavno jedna udomiteljica da je doživjela potpuno drugačiju reakciju od svojih poznanika, i to ne jednom, već više puta. Ova udomiteljica nije udomila psa ili mačku nego dijete – ljudsko biće. U stvari, ima udomljeno više djece. Neki su se ljudi zgražali, drugi su joj govorili ‘jesi li ti normalna’, treći bi joj onako sa sažaljenjem rekli ‘pa što ti je to trebalo’. Kako smo moja supruga i ja također udomitelji, znamo da ovakve reakcije društva mogu biti itekako bolne. Zato se pitam s pravom, kakvi su to ljudi?

Mnogi koji se nazivaju kršćanima ne znaju da su upravo članovi prve Crkve bili oni koji su udomljavali djecu koju su mnogi roditelji ostavljali na cesti da umru jer nisu imali sredstava za život. Prva crkva bila je poznata upravo po udomljavanju. Zato budite i vi ohrabrenje onima koji čine to djelo ljubavi danas.

Mladen Dominić

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
ŽIVA NADA

Tavelićeva 46
21000 Split

Mob: 095 3500 504

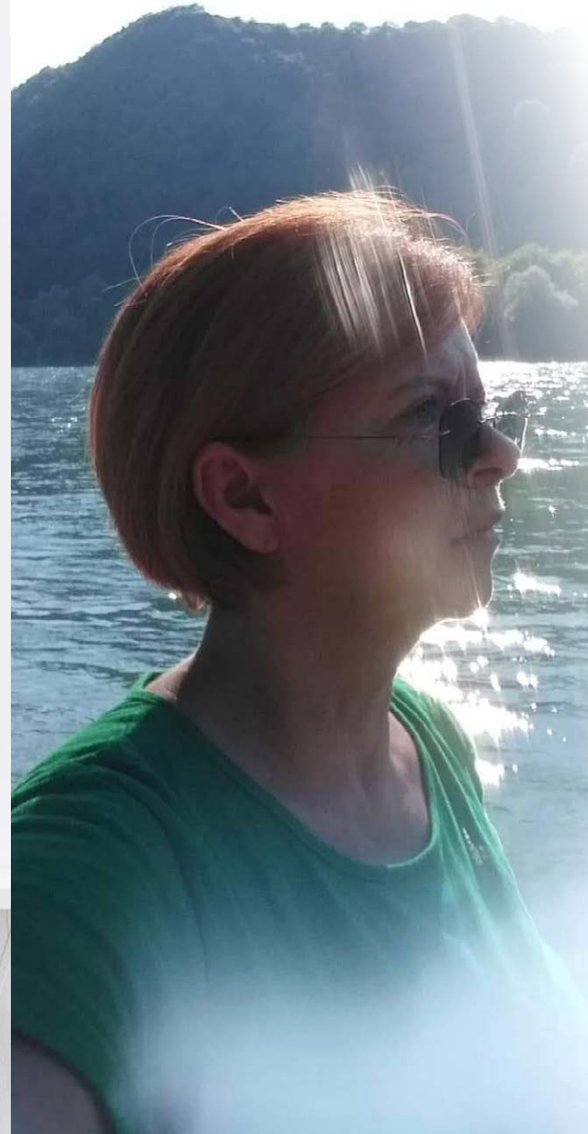
Email: zivanada@gmail.com

Svjedočanstvo

U Isusu imam sve

Zovem se Tatjana. Već prije četrnaeste godine pitala sam se čemu ovaj život ako se sve svodi samo na to da ću završiti školu, udati se, roditi, raditi i na kraju umrijeti i onda jedno veliko ništa. Ništa mi nije imalo smisla. U meni je bila velika praznina. S četrnaest godina polako sam počela s konzumiranjem alkohola i lakih droga.

Sve vrijeme mislila sam da ću ja to jednog dana lako prestati uzimati. I jesam imala velike pauze, po nekoliko mjeseci ne bih ništa uzimala, a onda bih opet po par mjeseci sve i svašta trpala u sebe. Malo-pomalo postajala sam sve gora i gora, nisam mogla zamisliti dan bez tableta za smirenje, bez alkohola. Nisam znala funkcionirati bez toga.

Preselila sam se u Hrvatsku i vjerovala da ću sad početi iz početka, ali bilo je samo gore. Htjela sam prestati sa svime time, ali više nisam mogla, skroz me uzelo. Nekoliko puta sam se pokušala izliječiti u psihijatrijskim ustanovama, ali neuspješno. Bila bih još gore nego prije. Na kraju sam pristala otići u Reto centar – Centar za rehabilitaciju osoba u problemu ovisnosti koji je zasnovan na kršćanskim vrijednostima i načelima. To je bilo zadnje što sam još mogla probati. Tu sam upoznala djevojke koje su se izliječile. Govorile su mi o Isusu, živome Bogu, Bogu koji me toliko ljubi da je dao život za mene, Bogu koji me može osloboditi mog ropstva droge i alkohola! I ono što je meni bilo najbitnije – koji mi može dati jedan novi početak, novi život, nove želje, novo srce... Htjela sam to! Počela sam čitati Bibliju i razgovarati s Isusom. Nije puno prošlo i Isus je došao u moje srce. Dao mi je novi život, novo srce, mir koji nadilazi ljudski razum, radost... Produžio je dane moga života. Uvjerena sam da danas ne bih bila živa da nema njegove milosti! Ostala sam u Retu volontirati sve dok mi se majka nije razboljela. Tada sam izašla i bila s njom u dane njene bolesti. Isus je bio s nama. Moja majka otišla je s Isusom u predivnu vječnost. Ja sam sada opet u Srbiji, u Valjevu. Jako sam zahvalna Bogu na svemu što je učinio. Nemam riječi kojima bih izrazila svoju zahvalnost za sve ono što s Njim mogu proživjeti! Zahvalna sam što u Isusu imam sve: nadu, utjehu, snagu, odmor, radost, svoga Boga i najboljeg prijatelja!

Tatjana Repac

Kristova Crkva Valjevo

Prijeko potrebne brige

„Ne brinite se tjeskobno za sutrašnji dan, jer će se sutrašnji dan brinuti za sebe. Svaki dan ima dosta svojih nevolja." (Mt 6:34) Možemo li bez briga? Što doista znači ova Isusova izjava?

Jedna od osnovnih i temeljnih karakteristika kršćanstva jest nada. Vjerujemo da ćemo, bez obzira na sve, uvijek imati nadu u Krista, nadu u dolazak Njegova kraljevstva, nadu da će On odgovoriti na naše molitve i ispuniti ono što ga molimo. Ali sva ta saznanja i obećanja Pisma ne oslobađaju nas u potpunosti briga, nego smo zapravo često preplavljeni brigama. A koje su to brige? Brinemo se zbog posla. Brinemo se hoćemo li izgubiti one koje volimo. Brinemo se zbog svoje djece i njihove budućnosti. Brinemo se za materijalna dobra koja su nam neophodna za život. Brinemo se za svoje zdravlje. Brinemo se...

Istina, mi imamo nadu, ali živimo u ovom pomahnitalom svijetu koji svakog dana umnožava naše brige. Kao kršćani, kako bismo se trebali ophoditi prema brigama? Kako se nositi s brigama i strahom? Postoji li opravdano mjesto za to dvoje u našoj vjeri? „Ne brinite se..." Ova izjava i poziv kao da je nemoguća misija, zar ne? Niste sami kad se ovo pitate. Učenici, koji su hodali s Isusom i koji su svjedočili velikim čudesima u Njegovoj prisutnosti, imali su iste brige. U Mateju 6:25-34 Isus govori okupljenima, također i svojim učenicima, ove riječi: „Ne budite zabrinuti za svoj život. Tko od vas može svojim brigama produžiti život samo za jedan sat?"

Isusovo rješenje je naizgled tako jednostavno, zar ne? No, zašto je nama ljudima tako teško realizirati ga? On nam u ovim riječima daje uzvišeno pouzdanje kada znamo da Bog koji je stvorio sve oko nas i koji ima moć nad svim stvorenim - voli nas, čuva nas i uvijek za nas želi najbolje. Ipak, stvarnost života u palom svijetu u kojem još uvijek nije došlo Njegovo kraljevstvo jest da ćemo okusiti bol. Naši strahovi i sumnje će se ponekad obistiniti. To znamo iz iskustva. Zbog toga se i brinemo.

Bog je vjeran u svojim obećanjima i pozivima. On od postanka svijeta do danas nije i neće nikoga razočarati. Njemu se može u potpunosti vjerovati i na Njega se možemo potpuno osloniti. Ali, priznat ćemo da je naš problem zapravo ovozemaljski jer svjetovno iskustvo zamućuje našu sliku i predstavu o Bogu i na kraju završimo s iskrivljenom slikom. Vrlo često, u najjačem stisku problema, znamo se zapitati: želi li nam Bog uopće dobro? Kao da je gumicom obrisano sve što je do tada učinio za nas, milost i dobrota kojom nas je obasuo. U Mateju 6, Isus nas podsjeća na to da Bog brine i o pticama, a kako neće o nama, svojoj djeci! Bog nas ne prihvaća kao bezličnu grupu ljudi. Bog nas voli i brine o svakom od nas ponaosob. Ipak, usred životnih borbi, često imamo veći problem i od najvećih životnih problema i iskušenja – primijeniti ova i ovakva obećanja.

Kroz Bibliju, Bog neprestano podsjeća svoj narod, Izraelce u pustinji i učenike u Jeruzalemu, da je Bog uvijek tu, za njih i zbog njih. Ponovno i ponovno On potvrđuje svoju ljubav djelima izbavljenja i svojim rješenjima. Naša zabrinutost ne može promijeniti naše okolnosti. Kada brige dođu, kada imamo neprospavane noći zbog straha od onoga što može doći, pomoglo bi nam kada bismo razumjeli i prihvatili jednu stvar – količina zabrinutosti neće nam olakšati ili riješiti problem. Upravo suprotno. Stoga, umjesto trošenja misli na zabrinutost i dopuštanja brigama da postanu planine, možemo svoje misli usmjeriti na Boga i podsjetiti se na to tko je i kakav je On. Stavom vjere malo po malo i hodom vjere korak po korak naprijed ugledat ćemo i doživjeti Božje milosrđe, a zabrinutost će biti zamijenjena mirom i nadom. Opet, u dobivenom miru naše nevolje neće nestati, udarat će i dalje po nama, ali znat ćemo da je sidro našeg mira sigurno.

Neki govore da je zabrinutost grijeh, što nije biblijski argument i nije u skladu s Bogom koji nas neprestano traži, koji nas voli, koji se brine za nas... Njegova učenja da se ne brinemo su preporuka iz ljubavi za naše dobro. Želi nas odvojiti od gubljenja vremena, od nepotrebne boli i straha – nadasve od udaljavanja od Njega i Njegove pomoći.

Ovo je silan poziv svima nama na razmjenu svih naših strahova i boli za obećanja koja je dao Bog kako bismo i u ovom pomahnitalom svijetu mogli stajati sigurni zbog onoga što Bog jest i tko smo mi u Njemu. Kada se utemeljimo na ovim istinama, počet ćemo manje brinuti, a više slaviti Boga. Apostol Pavao razumije napetost između brige i nade. Sam je osjetio neizvjesnost, zabrinutost, udarce od vjernih i nevjernih ljudi... Život je bio surov za njega. U svemu tome Pavao je bio usmjeren na Božju perspektivu: „Uvjeren sam zaista, da ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, niti koji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje, u Kristu Isusu Gospodinu našem." (Rim 8:38-39) Ovo je temelj za nadu! Ovoj nadi možemo doći sada, u vihoru svojih briga i neizvjesnosti. „U svijetu ćete imati nevolju, ali ne bojte se, ja sam pobijedio svijet."

Boris Kačarević

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA VALJEVO

Jakova Nenadovića 68
14000 Valjevo, Srbija

Mob: +381 60 6246 778

Email: boris.kacarevic@gmail.com

Kristova Crkva Karaburma

Objavljujemo vam Božji mir

„I mir Božji, koji nadilazi svaki um, čuvat će srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.” (Fil 4:7)

Svjetski državnici smatraju da je do mira u ratnom stanju moguće doći na nekoliko načina: a) ako jedna strana ispuni svoje vojne ciljeve, b) ako jedna strana prekine s neprijateljskim potezima i vojnim napadima, ako se povuče ili preda iz bilo kojeg razloga ili c) kada se velike sile dogovore da će pregovarati. Međutim, u takvim situacijama možemo govoriti o prestanku neprijateljstava – do mira je još daleko. I danas postoje zemlje u svijetu koje su prekinule neprijateljstva prije sedamdeset i više godina, ali nisu potpisale mir jedna s drugom.

Drugi pak smatraju da se do mira stiže jačanjem vojnog potencijala što ratne ili političke ciljeve mogućih neprijatelja čini teže ostvarivim i tako se nekako jedva održava krhko primirje između dviju strana. Opasnost je da će u nekom trenutku u budućnosti doći do gubitka ravnoteže. Kad se jedna strana dodatno naoružava, onda to čini i druga strana, stalno pokušavajući održati isti odnos snaga. Mešetari smrti i trgovci oružjem stalno su aktivni, a veliki politički igrači pomiču figure na šahovskoj ploči pažljivo vodeći ovu trku u naoružanju. O miru tu nema mnogo govora jer zarada i profit predstavljaju važne faktore.

Danas se u svijetu vodi na desetine ratova – građanskih, regionalnih, etničkih, onih niskog intenziteta za prevlast nad nekim teritorijem, gerilskih, religijskih, političkih, a postoje i neuralgične točke na zemaljskoj kugli gdje takvi sukobi mogu izbiti svakog trena. Nema naznaka smirivanja ni primirja. Kako se negdje sve primiri, pojavi se novo žarište. Svima su usta puna riječi mira, ali mira slabo gdje ima.

A opet, svijet se stalno trudi da učini nešto u vezi s time. Nekada su održavane mirovne konferencije, potom je bila Liga naroda, zatim u moderno doba Ujedinjeni narodi i Plavi šljemovi, Organizacija za europsku sigurnost i suradnju, Vijeće Europe, Crveni križ i polumjesec i mnogo drugih, uključujući tu vrijedne i važne inicijative crkava i vjerskih organizacija, humanitarnih udruženja i drugih. Svi oni uglavnom pokušavaju posredovati među podijeljenim stranama, pomagati prisilno raseljenima i izbjeglicama, truditi se nekako dogovoriti humanitarna primirja i medicinsku i drugu pomoć. Svaki rat je tragedija za stanovništvo.

Razaranje infrastrukture i sustava, uništavanje ljudi i kupovina naoružanja donose ogromne troškove, dugove i uništenje bogatstva jednog naroda. Donose traume zbog izgubljenih života i posljedica surovosti koje su dugotrajne, bolne i često neizbrisive. Potrebni su deseci godina da se ljudi djelomično oporave i donekle vrate u prijašnje stanje, a mnogi imaju doživotne traume.

A kakav je Božji mir? Je li nalik prestanku neprijateljstava ili kakvom nesigurnom miru između protivnika koji planiraju pobijediti ljudskom logikom? Ta logika kaže da se do mira stiže ratom, prijetnjama i utrkom u naoružavanju. Što kaže apostol Pavao? Naše evanđelje je evanđelje mira (Ef 6:15) i to nije politički mir već onaj koji zahvaća čovjekov um, dušu i tijelo. Isus je naš mir. Isus je taj koji je došao objaviti mir onima koji su bili daleko od Boga i onima koji su bili blizu (Ef 2:16-17). Mi ne možemo prenositi mir ako u sebi nemamo taj mir. „I neka u vama vlada Kristov mir – mir na koji ste pozvani u jednom Tijelu.” (Kol 3:15). Apostol Pavao kaže u svojoj poslanici Filipljanima da ne budemo zabrinuti ni za što, nego da u svemu molitvom i prošnjom sa zahvaljivanjem jasno ukazujemo Gospodinu za što se molimo, a što je u skladu s Njegovom voljom. Onda će mir Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati naša srca i misli u Kristu Isusu. Pavao dalje kaže da trebamo ispuniti svoje misli onime što je istinito, plemenito, pravedno, čisto, ljubazno i hvale vrijedno. I kada budemo tako činili, Bog mira bit će s nama (Fil 4).

A taj naš mir s Bogom dolazi opravdanjem vjerom kroz Gospodina Isusa Krista. Mi smo pomireni s Bogom još dok smo bili Božji neprijatelji – kroz smrt Njegova sina. I sada kao Njegova djeca radujemo se u Bogu kroz Isusa kroz kojeg smo primili to pomirenje (Rim 5). Mir Božji imamo kada se Bogu molimo i predamo mu sve svoje brige i probleme i kada mislimo i živimo po vrlinama. Onda će Bog mira biti s nama. To je taj isti Bog koji nam je dao pomirenje još dok smo bez Isusa bili Božji neprijatelji. To je Bog kojeg objavljujemo drugima.

Kao Njegovi izaslanici, pozivamo ljude da se pomire s Bogom, sa samim sobom i svojom prošlošću te s onima oko njih. Jer Bog je ovaj svijet pomirio sa sobom u Kristu, a nama koji vjerujemo povjerio je službu pomirenja. Tako i mi vas molimo u Kristovo ime: „Pomirite se s Bogom, danas je dan spasenja“ (2 Kor 5).

Draško Đenović

KONTAKT INFORMACIJE
KRISTOVA CRKVA
KARABURMA

Vojvode Micka Krstića
1G lok. 1
11060 Beograd

Mob: +381 60 3963 311

Email:
hristovacrkva@gmail.com

Hrvatska za Krista

Kako pružiti nadu za budućnost?

U ovim nesigurnim vremenima u kojima živimo, cijeli svijet se s pravom pita: „Što možemo očekivati od budućnosti koja je pred nama“? Kako se radovati budućnosti kad nam današnjica donosi sve ono za što smo još do jučer mislili da se neće dogoditi? Naša svakodnevica donosi razaranja, progone, smrt i uništenje. Što nam je činiti? U što vjerovati? Gdje pronaći nadu da će u konačnici sve ipak dobro završiti?

Crkva u Varaždinu zajedno sa službom „Hrvatska za Krista” pokrenula je humanitarnu akciju već idućeg dana nakon invazije na Ukrajinu, znajući da će ljudi tražiti utočište od rata i u našoj zemlji. Nismo trebali dugo čekati na prve izbjeglice. Svega nekoliko dana nakon početka rata stigla nam je prva obitelj iz Kijeva. Ostavili su sve za sobom, svoju imovinu, svoj dom i krenuli u neizvjesnost prema zapadu. Naša Crkva prihvatila ih je otvorena srca, pruživši im krov nad glavom i hranu. U crkvenoj zgradi proveli su dva tjedna, a tada smo im pronašli novi, trajniji smještaj u kući koju je na korištenje dala jedna kršćanska obitelj.

Na dan kada su odlazili u svoj novi smještaj stigla nam je obitelj iz Harkiva – četiri generacije jedne obitelji koja je pobjegla od ratnih razaranja. Nakon prvih nekoliko dana provedenih u oporavku od neizvjesnog i dugog putovanja, polako su počeli organizirati svoje živote privikavajući se na novu normalnost. Danas je normalno da nas u Crkvi dočekuju Lev, Daša, Anja, Sjetlana i babuška Ana. Oni su već postali dio naše duhovne obitelji i bez obzira na okolnosti, mi smo zahvalni Bogu što nam je pružio priliku da se možemo pobrinuti za njih.

Iz grada Mariupolja došla nam je sedmeročlana obitelj koja je također ostala bez doma. Zbog velikodušnosti naših ljudi uspjeli smo ih smjestiti u stan koji im je dan na korištenje bez naknade. Djeca su krenula u vrtić i školu, a otac Aleksandar otišao je raditi na brod u Karipsko more kako bi osigurao egzistenciju za svoju obitelj. I bez obzira na strahotu koju su nedavno proživjeli, utočište koje su pronašli ovdje u zajednici osigurava im koliko-toliko normalan i miran život. Zadnjih dana intenzivno smo radili na prihvatu mlade obitelji iz Ukrajine koja se stjecajem okolnosti našla u izbjeglištvu u Varaždinu.

Otac i majka s malim djetetom, djevojčicom starom godinu i pol dana, došli su u Hrvatsku s nadom u bolje sutra. Pronašli su utočište u Crkvi, a ljudi su osjetili još i veću potrebu za pružanjem podrške i pomoći zbog toga što su oba roditelja potpuno slijepa. Prije samo nekoliko dana pronašli smo adekvatan smještaj za njih i vjerujemo da će se i u njihovom životu u konačnici Bog proslaviti. Malo tko je vjerovao da će se nama danas, u 21. stoljeću, pružiti takva prilika da djelima pokažemo tko smo i što smo. Vrlo često nam je lako propovijedati i raspravljati o Bogu, no kada dođu vremena poput ovog u kojem živimo, sve te priče padaju u vodu ako nismo spremni živjeti vjeru koju ispovijedamo na način na koji nas je učio sam Gospodin. Pročitajmo zajedno retke iz evanđelja koji danas progovaraju izuzetno snažno i koji nam na jasan način govore što Bog želi od nas:

„Tada će kralj reći onima s desne strane: ‘Dođite, vi blagoslovljeni od moga Oca, i primite u nasljedstvo Kraljevstvo pripremljeno za vas od postanka svijeta! To je vaša nagrada, jer bio sam gladan, a vi ste me nahranili; bio sam žedan, a vi ste me napojili; bio sam stranac, a vi ste me ugostili; bio sam gol, a vi ste me obukli; bio sam bolestan, a vi ste se brinuli za mene; bio sam u zatvoru, a vi ste me posjetili.’ Tada će mu pravednici reći: ‘Gospodine, kad smo te to vidjeli gladnoga i nahranili te, ili žednoga i dali ti piti? Kad smo te vidjeli kao stranca i ugostili te, ili bez odjeće i obukli te? I kad smo te to vidjeli bolesnoga, ili u zatvoru, i posjetili te?’ A kralj će im odgovoriti: ‘Istinu vam kažem: kad god ste učinili nešto za jednoga od ove moje najmanje braće, za mene ste učinili!’ ” (Mt 25:34-40)

KONTAKT INFORMACIJE
HRVATSKA ZA KRISTA

Ulica braće Krajanski 14
42000 Varaždin

Mob: 098 301 172
Tel: 042 311 202

Web: croatiaforchrist.com
info@croatiaforchrist

Vijesti

Projekt za donaciju Dječjem domu Maestral

Djeca osnovnoškolske dobi iz Crkve Živa nada u Splitu sudjelovala su u projektu štednje za donaciju Dječjem domu Maestral. Akciju su pokrenuli učitelji nedjeljne škole uz podršku roditelja i djece. Cilj je bio naučiti djecu davanju i razvijati kod djece empatiju za potrebite. U svibnju je nekolicina djece u pratnji nekoliko odraslih osoba posjetila već spomenuti dom i uručila darove uz prigodnu razglednicu te na taj način poslala poruku ohrabrenja svojim vršnjacima. Djeca su se upoznala s djecom iz dječjeg doma i prostorom gdje borave. Bog je prisutan na svakom mjestu, a mi ga trebamo učiniti vidljivim drugima. Nadamo se da će biti još sličnih projekata u našim vjeronaučnim skupinama, na obostrano zadovoljstvo i na radost našeg Spasitelja koji je rekao: „...kad god ste učinili nešto za jednoga od ovih malenih, za mene ste učinili!"

Konferencija Vijeća Kristovih Crkava

U ožujku se održala 17. konferencija Vijeća Kristovih Crkava u Daruvaru. Tema ovogodišnje konferencije bila je Neizvjesnost budućnosti, a predstavnici Kristovih Crkava diljem Hrvatske ukratko su izvijestili o događanjima u prethodnoj godini u njihovim zajednicama. Večernja predavanja vodio je dr. Stanko Jambrek koji je govorio o razlikama budućnosti kakvu mi želimo i kakvu nam je Bog pripremio te kako ostvariti tu Božju budućnost. Osim izvještaja iz lokalnih zajednica, bile su predstavljene i druge službe kao što su Gideoniti, Hrvatska za Krista, Logos, Biblijski institut Zagreb, Udruga branitelja i Obiteljski list.

OTV

Mladen Dominić gostovao je ime Kristovih Crkava na OTV televiziji kod Željka Marušića. Video možete pogledati na sljedećem linku:

Pokreni se

U lipnju je u Varaždinu održan festival dugovne glazbe Pokreni se. Organizatori su crkve reformacijske baštine iz Varaždina.

Nacionalni dan molitve

Kutak za mlade

Kako se ne brinuti za svoju budućnost?

Budućnost može biti neizvjesna – nikad se ne zna što će se dogoditi. Većina nas ima plan za budućnost ili neku ideju kako bismo željeli da ona izgleda. Pa tako netko za svoju budućnost planira završiti fakultet, netko želi započeti obitelj, a netko možda želi proputovati svijetom.

No, naši planovi često ne budu baš onakvi kako smo ih zamislili ili isplanirali. Često se zna dogoditi nešto potpuno neočekivano ili suprotno od naših želja i planova. Možda nam na prvu pomisao bude krivo što se naše ideje nisu ostvarile, ali nekako s vremenom postaje očito da se dogodilo nešto bolje od onoga što je bio prvotni plan. To se događa kada naučimo vjerovati Božjem planu za naš život umjesto svojem planu na način da čitamo Božju riječ i primjenjujemo ta načela u svakodnevnom životu.

Slijede neki vrlo snažni biblijski stihovi za koje vjerujem da će ti biti na ohrabrenje kada se brineš za svoju budućnost, a ako otvoriš svoje srce – mogu ti promijeniti i život!

„Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam – riječ je Jahvina – naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu." (Jer 29:11)

„Čovjek ima mnoge zamisli, ali ostvarit će se Božji naumi." (Izr 19:21)

„Vjeruj Bogu svim svojim srcem, ne oslanjaj se na vlastiti razum. Što god radiš, misli na njega, i on će te voditi pravim putevima." (Izr 3:5-6)

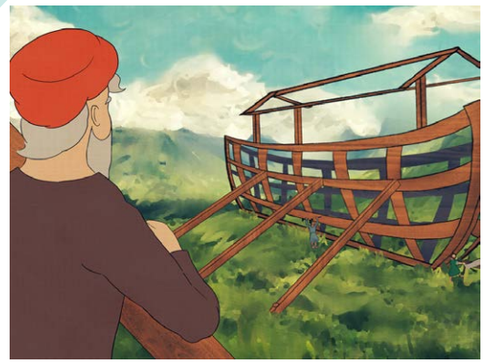
„Uputit ću te dobro, da znaš kako trebaš živjeti. Davat ću ti savjete i na oku te držati." (Ps 32:8)

„Moje misli nisu vaše misli i moji putovi nisu vaši putovi. Kao što su nebesa visoko nad zemljom, tako su i moji putovi viši od vaših putova, a moje misli iznad vaših misli." (Iz 55:8-9)

Kutak za djecu

Noina arka

Noa je bio pravedan i vjeran Bogu. Jednoga dana, Bog je rekao Noi: „Sagradi veliku arku i uvedi sve životinje u nju jer će padati kiša danima i noćima i potopit će cijeli svijet." Noa je dugo gradio arku kako bi sve životinje mogle stati unutra. Arka će biti dom za Nou, njegovu ženu, njihovu djecu i razne životinje. Kada je arka bila dovršena, sve životinje ušle su unutra. Nakon što je Noa zatvorio vrata, počela je padati kiša. Noa je poslušao Boga i vjerovao Njegovom planu. Znaš li što se sljedeće dogodilo? Nastavak priče možeš pročitati s roditeljima u knjizi Postanka 6-9.

Što učiniti

KAD SE TRESE

tlo pod nogama

Vladimir Hoblaj

Dragi čitatelji Obiteljskog lista, ako želite naručiti knjigu *Što učiniti kad se trese tlo pod nogama*, svoje narudžbe možete slati na mail logos.daruvar@gmail.com, na broj mobitela 098 560 160 ili na telefon 043 332 381 Cijena jednog primjerka iznosi 50,00 kuna. Za više detalja posjetite internetsku stranicu www.logos.hr.

